

Dziesmas par jūru un ūdeni

Apgāds www.dudajevagatve.lv

Rīga 2012

Izdošanas datums: 2012.gada 19.jūnijs

35. Zvejnieka meita biju

[VijaVigante]
[Budeli2007]

melodiju pier. F.Fišers Bārtā ap 1890. gadu; Fs 1945, 2504; Vītoliņš
Ddz, 752

Zve - ji - nie - ka mei - ta bi - ju, lai - vā kā - pu šū - poties,

5
Zve - ji - nie - ka mei - ta bi - ju, lai - vā kā - pu šū - poties.

Vienbalsīga

1. Zvejnieka meita biju, laivā kāpu šūpoties.
Es izbraucu jūriņāi ar Ziemeli spēlēties.
Ziemeļami baltas putas, Man jo balta zēgelit'.
Neviens mani nedzirdēja, kad jūrāi gavilēj'.
Jūras kāpas tās dzirdēja, silā, sīki prieduleni.
Kas kaitēja nedzīvoti lielas jūras maliņā -
Cik jūriņa vilņus meta, tik izmeta sudrabiņu.

34. Uz ūdeņa uziedamīs

[VijaVigante]
[Budeli2007]

Melodiju teicis Jānis Milzarājs Rīgā, dzim. 1869.g. Aizputes Sakā, pier.
E.Melngailis1936.g.; FS 1045, 7809 (Vitolis Ddz)

Vienbalsīga

1. Uz ūdeņa uziedamīs, Dievam devu
dvēselīt'.	5. Ai, brālīti, mīlu, baltu, laid laiviņu
maliņā!
Uz ūdena dvēselīte ka putniņš
zariņā -	Jūras meitas sasegušas baltas
sagšas mugurā.
Ne zarinam pieķerties, ne māmiņa
pasaucama.	6. Šodien, puiši, nevilksim līdz galami
zēģelīt' -
2. Kad es gāju jūriņāi, jūra mana
māmulīte;	Jūra krāca čaukstēdama, jūras
māte svilpodama.
Kad es kāpu maliņāi, tu, jūriņa
ragainīte!	7. Dod dodama, Jūras māte, nekavē
zvejnieciņus. Zvejniekam gara
diena, uz ūdeņa līgojot.
3. Iesēdiesi laiviņāi, cepur iti vien
pacēlu;	8. Teci mana oša laiva simtu jūdžu
stundiņa;
Te palika sīvi kungi, te bērie
kumeliņ'.	Es tev došu roņa taukus, smalku
lina zēģelīti.
4. Es apvilku ūdens svārkus,
sīkakmeņu kažociņu;	9. Pūt, vējiņi, ziemelī, dzen sudrabu
šai zemē,
Nu es iešu jūriņāi ar Ziemeli
spēlēties.	Šai zemē sievas, meitas sudrabiņa
valkātajās.

Priekšvārds

Satura rādītājs

daļa: Dziesmas.....	1
1. Ai jūriņa, ai, jūriņa.....	1
2. Ai, zaļāi līdaciņa, nāc ar mani spēlēties.....	2
3. Ar laiviņu ielaidosi.....	3
4. Aurēdama Vēja māte.....	4
5. Baltaitiņa jūru brida.....	5
6. Baltaitiņa jūru pelda.....	6
7. Balta jūras māmuliņa.....	7
8. Darišu laiviņu straujupes malā.....	8
9. Div' laiviņas peld pa jūru.....	9
10. Div laivenis peld pa jūru.....	10
11. Div svecītes jūrā dega.....	11
12. Es redzēju jūriņai.....	12
13. Es redzēju jūriņai.....	13
14. Gāju jūrā naudu sēti.....	14
15. Jūra šņāca, jūra krāca.....	15
16. Jūras māte man prasīja.....	16
17. Jūriņai trīs bandziņas.....	17
18. Jūrā gāju naudu sēti.....	18
19. Kad es gāju jūriņai.....	19
20. Ko tā jūra agri krāca.....	20
21. Ko tu gaidi oša laiva.....	21
22. Kur tu skriesi, Vēja māte.....	22
23. Kur tu teci melna ūdre.....	23
24. Lēni, lēni jūra krāca.....	24
25. Lielupīte lielījās.....	25
26. No Jūriņas izpeldēja.....	26
27. Pūt, pūt Vēja māt.....	27
28. Šaura, šaura man laiviņa.....	28
29. Saule gāja spēlēties ar to jūras ūdentiņ'.....	29
30. Skataties jūriņai.....	30
31. Tēvs man taisa oša laivu.....	31
32. Upe saka tecēdama.....	32
33. Upe saka tecēdama.....	33
34. Uz ūdeņa uziedamis.....	34
35. Zvejnieka meita biju.....	35

33. Upe saka tecēdama

1. Upe saka tecēdama - es bagāta mātes meita.	6. Ik pie katra stenderīša, buntiņš zelta atslēdziņu.
2. Kad tu biji tik bagāta, kam tecēji jūriņā?	7. Atbrauc viena zveju laiva, atslēdz visas atslēdziņas.
3. Kā jūrā netecēšu, jūrā manis tēvs, māmiņa.	8. Nu, Dieviņi, Tava vaļa, nu Tavā(i) rociņā.
4. Jūrā manis tēvs, māmiņa, jūrā visi bāleliņi.	9. Nu Tavā rociņā(i) pašas Laimas atslēdziņa.
5. Jūrā bija treji vārti, trejdeviņi stenderīši.	

32. Upe saka tecēdama

[FkLaiva]

Sventājā pierakstīja folkloras kopa "Spulgis"

Vienbalsīga

1. Upe ska tecēdama: es bagāta mātes meita, airairīdi rallallā, es bagāta mātes meit'. Kad tu biji tik bagāta, kam tecēji jūriņai? Kā jūrāi netecēšu, jūra mana tēvs māmiņa.
2. Jūra mana tēvs māmiņa, jūrā kāra šūpulīti; Jūrā kāra šūpulīti, treju bangu starpiņai. Kas kait manim nedzīvoti lielas jūras malināi: Cik jūriņa viļņus meta, tik izmeta sudrabiņu,
3. Es redzēju Jūras māti siekiem naudas mērojami, Siekiem naudas mērojami, pūriem vecu dālderīšu. Es tev lūdzu, Jūras māte, dod man vienu riekužiņu!

daļa: Dziesmas

1. Ai jūriņa, ai, jūriņa

[FkLaiva]

apdziedāšanas melodija no Rucavas

Vienbalsīga

1. Ai, jūriņa, ai, jūriņa, panes koka gabaliņ'; ai, jūriņa, ai, jūriņa, panes koka gabaliņ'; Uz tā koka gabaliņa panes manu augumiņ'!
2. Zirņa zieda laivu taisu, auzu skaru zēgelīt'; Tā bij viegla jūriņai, pret vilnīti vizināt.
3. Laivenieki, bāleliņi, ņemiet mani laivinā: Es mācēju smalki irti, ies laiviņa līgodam'.
4. Laivinieki bāleliņi, kumeliņa nebaroj': Ziemu teka kājiņāmi, vasar dēļu laiviņā.
5. Tec' laiviņa, dej laiviņa, neaug celmi jūriņai; Līdumai celmi auga grūt darīja arājam.
6. Labāk braucu zēgelīti, nekā aru tīrumā; Zēgelīte zeltu nesa, smilšu auzas tīrumā.
7. Kas kait manim nedzīvoti lielas jūras malinā? Cik jūriņa viļņus meta, tik izmeta sudrabiņ'.

2. Ai, zaļāi līdaciņa, nāc ar mani spēlēties

[FkLaiva]

Katrīne Putniņa Aizputes Basos, dz. 1900. g.; pier. E. Melngailis
1929.g. "D. dz. " 705

Ai, za-lā - i lī-da-ci - ņa, nāc ar ma - ni spē-lē-tie - si,
5 ai, za-lā - i lī-da-ci - ņa, nāc ar ma - ni spē-lē-ties!

Vienbalsīga

1. Ai, zaļāi līdaciņa, nāc ar mani spēlēties, ai, zaļāi līdaciņa, nāc ar mani spēlēties!
Tu dziļāi jūriņāi, es ozola laiviņā.
2. Jūriņ prasa smalku tīklu, laiviņ' baltu zēgelīti,
Uzvelk baltu zēgelīti, iet laiviņa mirdzēdama,
3. Iet laiviņa mirdzēdama līdz tautieša namdurvīmi.
Tautiets mane laipu meta, laipu laipas galiņāi.
4. Labāk brienu tēva dubļus, ne tautieša laipu laipas,
Tēva dubļi sidraboti, tautu laipas asarotas.

31. Tēvs man taisa oša laivu

[VijaVigante]

[Budeli2007]

melodiju teicis Mārtiņš Dravnieks, pierakstījis Saldus un Skrundas
novada dziesmas; E. Melngailis ap 1900.g. saņēmis no komponista
O.Šepska; Jurjāns LTMM II ,187.b, 90.lpp.Vītoliņš Ddz. 740

Tēvs man tai-sa o - ša lai-vu, tēvs man tai-sa o - ša lai-vu
5 zel-tī - tie-mi ai - rīšiem, zel-tī - tie-mi ai - rī - šiem.

Vienbalsīga

1. Tēvs man taisa oša laivu, tēvs man taisa oša laivu zeltītiemi airīšiem.
Māte auda zēgelīti, linu šķiedras šķeterēja.
2. Es apvilku ūdens svārkus, sīkakmeņa kažociņ',
Nu es iešu jūriņai ar Ziemeli spēlēties.
3. Šodien puīši nevilksim līdz galam zēgelītes -
Jūra nāca čaukstēdama, Vēja māte svilpodama.
4. Steidzies, māte, jūrmalāi, tava dēla laiva nāk.
Vai tu pati nepazini savu austu zēgelīšu?

30. Skatatiesi jūriņāi

[FkLaiva]

Sofija Andersone, dz. 1853.g. Bauskas Svitenē, pier. E. Melngailis
1931. g. "D.dz."689

5 Ska-ta-tie-si jū-ri-ņā-i, ē ē, ai - jā,
kā-di bal-ti au-dek-li-ņi, trai - rai - rā.

Vienbalsīga

1. Skatatiesi jūriņāi, ē ē, aijā, kādi balti audekliņi, trairairā.
Niedru šķiet, putu audi, Vēja māte audējiņa.
2. Tēvis, tēvie, tais'man laivu, aud, māmiņa zēgelīti,
Lai es eimu jūriņāi ar Ziemeli rotātiesi.
Ziemeļimi baltas putas, man jo balta zēgelīte.
3. Meties, jūra, kaudzītēi, sedzies baltu villainīti;
Tik līdzenis mans celiņis, kā notrīta galodiņa.

3. Ar laiviņu ielaidosi

[FkLaiva]

Anna Kampa, dz. 1867 Bauskas Bārbelē; pier. E. Melngailis 1931.g. III
d. 82

5 Ar lai-vi-ņu ie-lai-do-si ir - bju šau - ti jū-ri-ņā;
ar lai - vi-ņu ie-lai-do-si ir - bju šau - ti jū-ri-ņā.

Vienbalsīga

1. Ar laiviņu ielaidosi irbju šauti jūriņā; ar laiviņu ielaidosi irbju šauti jūriņā.
2. Nezināju kuru šauti, visām daiļas cekulīt's(daiļi cekuliņ).
3. Es nošāvu to irbīti, kas gar malu līdināj'.
4. Irbīt, mana zeltspārnīte, tu gul jūras dibenā.
5. Es laidīšu zelta āķi līdz taviem spārniņiem,
6. Līdz taviem spārniņiem, līdz spārniņu galiņiem.

4. Aurēdama Vēja māte

[FkLaiva]

Ģēda Ķībure Bārtā, 55. g.v.; pir. J. Brigzna 1948.g. "D. dz."684

Aurē - da - ma, Vē - ja mā - te, remdē - jie - sa va - ka - rā - ja,
rā - ja rī - ri - di, ai ra - da rī - ri - di, rāj, rāj, rāj!

Vienbalsīga

1. Aurēdama, Vēja māte, remdējies vakarāja, rāja rīridi, ai rada rīridi, rāj, rāj, rāj!
Gana bijī piekususe, meža galus locīdama,
Meža galus locīdama, jūras viļņus bangodama.
Smagišnāca jūras vēji, gauži rauda māmuliņe:
Izlolota dvēselīte uz ūdiņa līgojāsa.
Ej, guleti, Vēja māte, sausas egles galiņāja:
Jūrā mani bāleliņi vakarēju gajumiņu.
Jūra šņāca, jūra krāca, ko tā bija ierijuse?
Saules meitas mazgājās, iekrit zelta gredzentiņis.

29. Saule gāja spēlētiesi ar to jūras ūdentiņ'

[FkLaiva]

Jūrkalnē, teicējs Augusts Lācis

Saule gā - ja spēlēties ar to jū - ras ūdentiņ', Saule gā - ja
spēlēties ar to jū - ras ū - den - tiņ', ar to jū - ras ū - den - tiņ'.

Vienbalsīga

1. Saule gāja spēlētiesi ar to jūras ūdentiņ', Saule gāja spēlētiesi ar to jūras ūdentiņ', ar to jūras ūdentiņ'
Saule meta zīdautiņu, jūra putu gabaliņ'
Saule savus kumeliņus jūrināi peldināj'.
Pati sēdēj kalniņāi, zelta groži rociņā.
Saulīt', tavi kumeliņ' viz kā putu gabaliņ'.

6. Baltaitiņa jūru pelda

[VijaVigante]
[Budeli2007]

melodiju teicis Ģederts Kārklīš Rīgā, dzim. 1869.g. Jelgavas
Emburgā; pier. E. Melngailis 1931.g.; Fs 1045, 3470.

Vienbalsīga

1. Baltaitiņa jūru pelda sidrabiņa radziņiem.
Rīgas kungī pretim nāca, siekiem naudu mērīdami.
Es nedošu baltaitiņu, man pašai vajadzēj'.
Pūrā cimdus, pūrā zeķu, pūrā baltu villainīšu.
Kas tie tādi vīri bija, jūrā meta siena kaudz?
Ar tēm dzelžu cepurēmi, ar tērauda kamzoliem.

27. Pūt, pūt Vēja māt

[VijaVigante]
[Budeli2007]

teikta Madonas "Kraukļos" pier. Marija Gubene, FS 1495, 2378.,
Vītoliņš Ddz, 685

Vienbalsīga

1. Pūt, pūt Vēja māt, met jel mieru vakarā - daža laba dvēselīte uz ūdeņa līgojās.
Pūt, pūt Vēja māt, sausas egles galiņā - jūrā mani bāleliņi vakarēju gājumiņu.

26. No Jūriņas izpeldēja

[VijaVigante]
[Budeli2007]

teicis Ģederts Kārklīšs, dzim. 1869.g. Embūtē; pier.E. Melngailis
1931.g.Rīgā LMFM I, 685., 229. lpp.

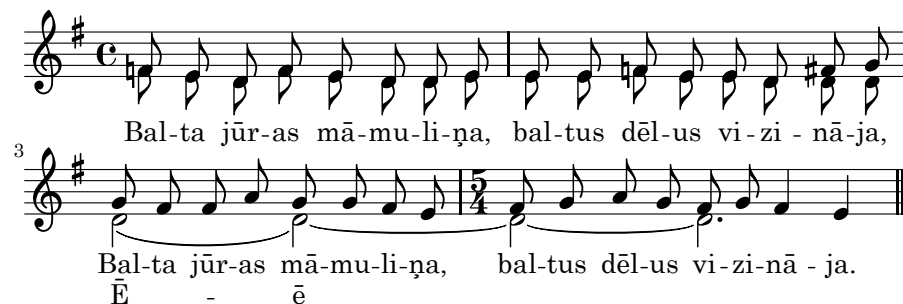
Vienbalsīga

1. No jūriņas izpeldēja duj dzeltenī kumeliņi.
Vienam bija zvaigžņu sega, otram zelta iemauktiņi.	3. Tie zināja zemei galu, tie jūriņas dibeniņu.
Dienu loka zaļas birzes, nakti jūras ūdentiņu.
2. Kuram zelta iemauktiņi, to pie rokas vedināju.
Kuram bija zvaigžņu sega, tam es kāpu mugurāi.	

7. Balta jūras māmuliņa

[VijaVigante]
[Budeli2007]

Lielvārdē

Vienbalsīga

1. Balta jūras māmuliņa, baltus dēlus
vizināja.
Baltus viļņus līgodami, tie redz
laimi maliņāi.	4. Es apgūlu saldu miegu, jūras kāpas
maliņāi.
dzied akmenis, raud ūdens, Vēja
Māte gaviļēja.
2. Gauži, gauži gaviļēja dziļas jūras
zvejnieciņi.
Kā tiem gauži negav'lēti - laiva
grima dibenāi.	5. Ai. lielāi Vēja māte met jel mieru
vakarāi -
Daža laba dvēselīte uz ūdeņa
līgojās.
3. Ai, zvejnieka māmuliņē, tavu gaužu
lolojumu.
Viļņi cirta pār galviņu vēl jo gauži
gaviļēja.	

8. Darīšu laiviņu straujupes malā

[FkLaiva]

melodija no Krustpils

Da - rī - šu lai - vi - ņu strauj - u - pes ma - lā,
 5 da - rī - šu lai - vi - ņu strauj - u - pī - tes ma - lā.

Vienbalsīga

1. Darīšu laiviņu straujupes malā, darīšu laiviņu straujupītes malā.
 Braukšu pie meitenes ik vakariņu.
 Pārnākšu mājās(i), prasīs man māte,
 Ko dara meitene svešajā zemē, ko dara meitene svešajā(i) zemē?
 Kūkoja dzeguze, dzied lakstīgala;
 Raud mana meitene svešajā zemē, raud mana meitene svešajā(i) zemē.
 Neraudi gauzi, nepūti grūši:
 Par gadu, par otru ir es tur būšu.
 Tev sniegšu rociņu, tev došu muti,
 Tev tasīš' tiltiņu pār plato jūru:
 Tur brauks(i) kundziņi, tur stārastiņi,
 Tur mani brālīši māšiņas vedīs.

25. Lielupīte lielījās

[VijaVigante]

[Budeli2007]

melodija teikta Liepājas Aisterē; pier. A.Jansons 1880. gados; Fs
1945, 1942.; Vītoliņš Ddz.

Liel - u - pī - te lie - lī - jā - si: es ba - gā - ta
 4 mā - tes mei - ta, es ba - gā - ta mā - tes meit',

Vienbalsīga

1. Lielupīte lielījās: es bagāta mātes meit', es bagāta mātes meit'!
 Kad tu biji tik bagāta kam tecēji jūriņā?
 Kā jūrāi netecēšu, jūra mana māmuliņa.
 Visi mani bāleliņi jūrā kāra šūpulīti.
 Jūrā kāra šūpulīti treju bangu starpiņā.
 Lai šūpoja jūras viļņi, lai ligoja Vēja māte.
 Jūrā bija treji vārti, trejdeviņi stenderīši.
 Ik pie katra stenderīša buntiņš zelta atslēdziņu.
 Ik pie katras atslēdziņas pa piecām slēdzējām.
 Attek vien zvejas laiva, atslēdz visas atslēdziņas.

24. Lēni, lēni jūra krāca

[VijaVigante]
[Budeli2007]

melodiju teikusi Ansonu Sofija, dzim. 1849.g. Rundālē; pier
E.Melngailis 1931.g. Rīgā; LMFM III, 62., 16.lpp.

Lē-ni, lē-ni jū-ra krā-ca ē ai - jā,
mig-lai-nā - i rī - ti-ņā - i trai - rai - rā.

Vienbalsīga

1. Lēni, lēni jūra krāca ē - ē - aijā, miglaināi rītiņāi.
Eita metas apraugiet, vai ir visi bāleliņi.
Ir gan visi bāleliņi, pastarīša vien nevaids.
Pastarītis jūriņāi, baltā putu gabalā.
Baltā putu gabalā, Saulei svārkus šūdināja.
Divas sloksnes zeltu lika, trešo lika sudrabiņa.
Lai spīdēja, lai vizēja, gaisa vidū līgojot.

9. Div' laiviņas peld pa jūru

[FkLaiva]

Skandinieki "Dindaru, dandaru"

Div' lai - vi - ņas peld pa jū - ru, div' lai - vi - ņas
peld pa jū - ru, niedres vieni, niedres vieni lī - gojās.

Vienbalsīga

1. Div' laiviņas peld pa jūru, div' laiviņas peld pa jūru, niedres vieni, niedres vieni līgojās.
Viena bija puišu laiva, otra jaunu meitenīš'.
Puišu laiva izpušķota ar vanaga spalviņām,
Meitu laiva izpušķota ar raibāmi rozītēm.
Puiši, puiši, liekat sargus uz tām prūšu robežām;
Meitas sola projām bēgti, šai zemēi nepalikt.
Tās domāja medu ēsti, saldu vīnu nodzerties.
Tur tām lika pupas ēsti, vara bungas mugurā.
4 lēnas vijas, uz piedz. ar piekto pāri šūpo rokas 4 reizes un abi izgriežas, pēc tam to pašu uz otru pusi. Nestāvēt pārī īss ar garu.

10. Div laivenis peļd pa jyru

[Leikuma2007],p.11

Div lai - ve - nis peļd pa jyu - ru, jyu - ru,

Nīd - ris vi - ņ(i), nīd - ris vi - ņ(i) lei - go - jās.

Vienbalsīga

1. Div laivenis peļd pa jju, Nīdris viņ(i) leigojās.	3. Puišu laiva izpuškuota Ar vonoga spalveņom.
2. Vīna beja puišu laiva, ūtrei — jaunu, meitineiš'.	4. Meitu laiva izpuškuota Ar boltom(i) rūzeitem.

23. Kur tu teci melna ūdre

[FkLaiva]

Kur tu te-ci mel-na ūd-re, tum-si - ņā - i, va-ka-rā?

Vienbalsīga

1. Kur tu teci melna ūdre, tumsīnāi, vakarā?
Dēlu mātei ziņu doti - dēliņš jūras dibenā. | 2. Vējiņš pūta, niedres kauca dziļupītes maliņā,
Māmuliņa gauži rauda, šķiet dēliņu gavilam. |
|---|---|

22. Kur tu skriesi, Vēja māte

[FkLaiva]

Pēteris Korāts, dz. 1869.g.; pier. E. Melngailis 1948.g. l d. 1062

Kur tu skriesi, Vēja māte, saplīsušu lindrucīņu, kur tu skriesi,
 Vē-ja māt, sa-plī-su-šu lin-dru-ci-ņu, sa-plī-su-šu.
 - - - - -

Vienbalsīga

1. Kur tu skriesi, Vēja māte, splīsušu lindrucīņu, kur tu skriesi, Vēja māte, splīsušu lindrucīņu, saplīsušu.
Meties egle galotnēi, lāpi savu lindrucīņu.	5. Kad es gāju mežīņē, liela vēja nebijose;
Kad izgāju maliņē, pats mazaisi tricināja.
2. Divi bija, divi bija, kas neēda, kas nedzēra,
Kas neēda kas nedzēra, kas miedziņa negulēja:
Vējš neēda, vējš nedzēra, ūdens miegu negulēja.	6. Pūt vējiņi kā tev tika, es par tevi nebēdāju:
Es ozola ēniņē, man ir bieza villainīte.
3. Es redzēju Vēja māti, duj cepures gāliņē:
Viena bija sila ziedu, otra priežu pumpuriņu.	7. Vēja māte lielījase ozolame galu lauzte;
Ozoliņis gudris viris, līdz zemīti locījase.
4. Pasēdiesi, Vēja māte, sausas egles galiņē;
Jau vakari, aizvakari, silā lauzi ozoliņus;	8. Vēja māte, Vēja māte, vai tev gāla no akmeņa,
Kad varēji dienu, nakti bez apstājas gaviļēti?(platais ē)

11. Div svecītes jūrā dega

[FkLaiva]

Melodiju teikusi Trīna Gritbane talsu Mērsragā, dz. 1840.g., pier. E. Melngailis 1930.g.; G. ie. 1391 (teicējas vārdi: Jānīt's jāja, atjāj Jāņu vakarēja)

Div' sve-cī-tes jū-rā de-ga, lī - go, lī - go,
 div' sud - ra - ba luk - tu - rī - ši, lī - go

Vienbalsīga

1. Div'svecītes jūrā dega, līgo, līgo, div
sudraba lukturīši, līgo!
Saules meita klāt sēdēja,
vainadziņu pušķodama.	3. Saules meita jūra brida zeltītām
kurpītēm,
Žēli rauda Dieva dēls(i), maliņā
stāvēdam(i)s, Zelta krustu vēcināja,
lai negrima dibenā(i).
2. Saules meita peldināja jūrā savus
kumeliņus,
Dieva dēls(i) grožus tura, maliņā(i)
stavedam(i)s.Saules meita	4. Saules meita jūrā brida, vainadziņu
vien redzēja,
Visi ļaudis brinījās(i), ka negrima
dibenā(i), Izbridusi maliņā(i) mētā
savu vainadziņu.

12. Es redzēju jūriņāi

[FkLaiva]

Es redzēju jū - ri - ņā - i zel - ta stelles lī - gojam;

5 Es redzēju jū - ri - ņā - i zel - ta stelles lī - go - jam.

Vienbalsīga

1. Es redzēju jūriņāi
Zelta stelles līgojam;
Es redzēju jūriņāi
Zelta stelles līgojam.
Sit, vilnīti, maliņāi,
Še būs daiļa audējiņ'.
2. Laime, Laime tai meitai,
Kas piedzima Saulītē:
Tai Laimiņa saktas lēja,
Sudrabāi mērcēdam'.
3. Gaiša, gaiša uguns dega
Tumšajāi kaktiņā;
Tur Laimiņa mūžu raksta
Mazajami bērniņam.
4. Laimiņ, mūža licējiņa,
Kādu mūžu man nolik'?
5. Vai tu liki pa Jaudīmi,
Vai pa Jaužu valodām?
5. Visi ļaudis to vien teica -
Man' Laimiņa noslīkus;
Mana Laime kalniņāi
Sēd sudraba krēsliņā.
6. Ej, Laimiņa, kur iedama,
Nāc pie manis pāriedam',
Palīdz' manu grūtu mūžu
Vieglumāi darināt!

21. Ko tu gaidi oša laiva

[VijaVigante]

Lielvārdē

[Budeli2007]

Ko tu gai - di o - ša lai - va, ma - na brā - ļa val - gu - mā - i,

5 ai - rai ri - di, ai - rai ri - di, ma - na brā - ļa val - gu - mā!

Vienbalsīga

1. Ko tu gaidi oša laiva, mana brāļa valgumāi, airai ridi, airai ridi, mana brāļa valgumā?
No Ziemeļa vēju gaidu, no māmiņas īrējiņu.
No Ziemeļa sagaidīju, no māmiņas nesagaidu.
Vēl māmiņa kājas āva, vēl gulēja šūpulī.
Māmulina žēli rauda, kad sūpuļa virves trūka.
Neraud žēli māmulīte, kad jūrāi irklī lūza.
Kad jūrāi irklī lūza, kad noslīka īrējiņi

20. Ko tā jūra agri krāca

[VijaVigante]
[Budeli2007]

Teikusi Anna Grabovska 77 g. vecumā Aizpute kalvenē; pier. A.
Krūminš 1950.g.; FS 1824, 1012; Vītoliņš Ddz,677

Vienbalsīga

1. Ko tā jūra agri krāca miglaināi rītiņā?
Man noslīka zelta laiva deviņiem brālīšiem.
Jūra krāca, jūra šņāca, kas guļ jūras dibenā?
Divi laivas zelta naudas, tās guļ jūras dibenā.
Tās guļ jūras dibenā ar visiemi īrējiem.

13. Es redzēju jūriņāi

[Pumpure2008],p.14

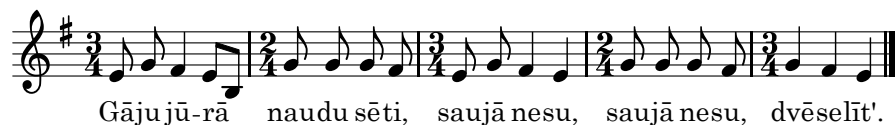

Balsu skaits nezināms

1. Es redzēju jūriņāi
Uguntiņas mirgojoti,
Jūras māte tur žāvēja
Savu zeltu, sudrabiņu.	3. No jūriņas pārnākoti
Līgaviņas neatradu.
Dzirdēj' ļaudis runājoti,
Ka pie cita aizgājusi.
2. Ja, jūriņa, tu man dotu
Simto daļu sava zelta,
Es savai līgavai
Zelta sagšu dāvinātu.	4. Ņem, jūriņa, savu zeltu,
Man vairs viņa nevajaga!
Paņem manu augumiņu,
Glabā dziļi dzelmītē!

14. Gāju jūrā naudu sēti

[VijaVigante]
[Budeli2007]

Vienbalsīga

1. Gāju jūrā naudu sēti, saujā nesu
dvēselīt'.
Dārga bija jūras nauda, dārga mana
dvēselīte.
Visa balta jūras nauda, nevērts
manas dvēselīt's.	4. Saules meita jūrā brida, vainadziņu
vien redzēj'.
Irat laivu Dieva dēli, glābiet Saules
dvēselīti!
2. Jūras māte, jūras māte, valdi savas
kalponīt's!
Sasegušas baltas sagšas nelaiz
mani maliņā.	5. Kas jūrāi kustināja pelēkosi
akmentiņus?
Dieva dēli kustināja, Zelta naudas
meklēdami.
3. Es redzēju Saules māti, vidū jūras
peldējam.
Tā nebija Saules māte, tās bij'
manis bāleliņš.	6. Pērkons brauca pār jūriņu ar
sudraba ratiņiem.
Vēja māte pakaļ skrēja, zeltu meta
jūriņāi.

19. Kad es gāju jūriņāi

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Kad es gāju jūriņāi, jūriņ mana
māmuliņ'; kad es gāju jūriņāi, jūriņ
mana māmuliņ';
Kad iznācu maliņāi, man pašami
māmuliņ'.	4. Iesēdosi laiviņāi, cepurīti vien
pacēl',
Te palika sīvi kungi, te bēriei
kumeliņ'.
2. Jūriņāi es iedamsi, mirstamoi
kreklu vilk':
Te miršana, dzīvošana zem manāmi
kājiņām.	5. Kad es gāju jūriņāi, jūriņ mana
māmuliņ',
Kad iznācu maliņāi, pūt, jūriņa,
pakaļā!
3. Ūdens ceļu iesākdamsi, Dievam
devu dvēselīt':
Ne tur zarīns pieķertiesi, ne
māmina pasaucam'.	

18. Jūrā gāju naudu sēti

Jūrā gā-ju naudu sēti, saujā nesu, saujā nesu dvēselīt'.

1. Jūrā gāju naudu sēti, saujā nesu dvēselīti;	6. Rītā teka trīs māsiņas, gar jūriņu raudādamas;
2. Dārga bija jūras nauda, dārga mana dvēselīte;	7. Gar jūriņu raudādamas, meklē sava bāleliņa.
3. Visa balta jūras nauda nevērts manas dvēselītes.	8. Atrod laivu, atrod irkli, bāleliņa neatrod.
4. Jūras māte, Jūras māte, valdi savas kalponītes.	9. Atrod savu bāleliņu baltu putu gabalā.
5. Sasegušas baltas sagšas, nelaiž mani maliņā.	

15. Jūra šņāca, jūra krāca

[VijaVigante]

[Budeli2007]

teikusi Ukseļu Mariņķe, dzim. 1857.g. Sventājciemā; pier
E.Melngailis 1933.g. Sventājciemā; LMFM I, 759., 183.lpp.

Jū - ra šņā-ca, jū - ra krā - ca, ko tā jū - ra ap - ri - ju - se?

Jū - ra šņā-ca, jū - ra krā-ca, ko tā jū - ra ap - ri - jus?

Vienbalsīga

1. Jūra šņāca, jūra krāca, ko tā jūra aprijuse?
Aprijuse zelta laivu, duj sudraba īrējiņus.
Izmet irklus, izmet laivu, neizmet pašu īrējiņu.
Izmet pašu īrējiņu baltā putu valgumā.
Satin zīda palagose, nos'ved viņu kapsētāja.
Nos'ved viņu kapsētāja, izrok viņa zemes daļu.
Izrok viņa zemes daļu, ieliek viņu bedrītē.

16. Jūras māte man prasīja

[FkLaiva]

Jū - ras mā - te man pra - sī - ja, ko dar' mū - su
 zvej - nie - ciņ', ko dar' mū - su zvej - nie - ciņ'.

Vienbalsīga

1. Jūras māte man prasīja, ko dar' mūsu zvejnieciņ', ko dar' mūsu zvejnieciņ'.
Tīklus lāpa aires grieza, kalniņāi stāvēdam'.
2. Lai bij'grūti, kam bij' grūti, zvejniekami, tam bij'grūt':
Lai līst lieti, lai snieg sniegi, zvejnieks zvejo jūriņā.
3. Jūra krāce, jūra šņāce, zvejnieciņu brīdināj';
Es apvilku ūdens svārkus, sīkakmeņa kažociņ',
Nu es iešu jūriņai ar Ziemeli spēkoties.
4. Rītā teka trīs māšiņas gar jūrmalu raudādam's,
Gar jūrmalu raudādamas, meklēj savus bāleliņ's.
Atrod laivu, atrod irkli, bāleliņu neatrod.
5. Ai, mīlāi Jūras māte, kam tu mani bēdināj',
Kam tu ņēmi man bāliņu, manu maizes devējiņ'?
6. Div svecītes jūrā dega sidrabiņa lukturos,
Tās dedzina Jūras māte, dvēselišu gaidīdam'.

17. Jūriņai trīs bandziņas

[FkLaiva]

Jū-ri-ņā-i trīs ban-dzi-ņas, vi-sām tri-jām vār-du zi-nu,
 jū-ri-ņā - i trīs bandzi-ņas, visām tri - jām vārdu zin'.

Vienbalsīga

1. Jūriņai trīs bandziņas, visām trijām vārdu zinu, jūriņai trīs bandziņas, visām trijām vārdu zin'.
Viena Anna, otra Grieta, trešā bija Mārgietiņa.
Lūdzu Annu, lūdzu Grietu, nelaiž mani maliņāi.
Mārgietiņu to pielūdzu, tā palaida maliņāi.
Kad iznācu maliņāi, pūt jūriņa pakaļāi!